

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דילמא ה"ם
במתינתן וכו' אע"ג דלא
קאשר במשנתנו. ע"י משנה
למלך דיש הלכות בית
הסעודה:

מוסף רש"י

[illegible]

הצונן ראו שאין הדבר עומד
עומדת אמר רבא האי מאן ד

בנסרים. פי' בקונטרס שלא היו צריכין יהודה גופיה ושמא יחלק בין שבת ליום

כירה פרק שלישי שבת

לשון דלעיל (דף כט:). לשון
אח שכתבדו. כגון הכא
דמחיר צחמין יחיד במקום
משקולת שהרי ר' יהודה

והדר ביה ר"ע לנביא דרבי יהושע יוא"ב
ממכללא מאי דילמא ה"מ במתניתין אבל
בברייתא לא א"ל אנא בפירוש שמיע לי
אתמר חמין שהוחמו מע"ש רב אמר למחר
ירוחץ בהן כל גופו אבר אבר ושמואל אמר
לא התירו לרחוץ אלא פניו ידיו ורגליו
מתיכי חמין שהוחמו מע"ש למחר רוחץ
בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו תיבתא
רב אמר דף רב לא כל גופו בבת אחת
אלא אבר אבר והא פניו ידיו ורגליו קתני
בעין פניו ידיו ורגליו תא שמע לא התירו
לרחוץ בחמין שהוחמו מע"ש אלא פניו ידיו
ורגליו ה"נ קעין פניו ידיו ורגליו תניא כוותיה
דשמואל *חמין שהוחמו מע"ש למחר
ירוחץ בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו
אבר אבר ואצ"ל חמין שהוחמו ביו"ט רבה
ממתני לה להא שמעתא דרב בהאי לישנא
בחמין שהוחמו מע"ש למחר אמר רב רוחץ בהן
כל גופו ומשייר אבר אחד איתביבא כל הני
תיובתא ותיובתא א"ל רב יוסף לאביי רב
מי קא עביד כשמעתיא דרב א"ל לא ידענא
מאי תיבעי ליה פשימא דלא עביד דהא
איתותב י(דילמא) לא שמיעא ליה ואי לא
שמיעא ליה ודאי עביד דאמר אביי כל
מילי דמר עביד כרב בר מהני תלת דעביד
בשמואל *משלין מבגד לבגד ומדליקין
מזגזג לזר והלכה כר"ש בגרירה בחומרי
דרב עביד כקולי דרב לא עביד *ת"ר
מרחץ שפקקו נקביו מע"ש למוצ"ש רוחץ
בו מיד פקקו נקביו ימע"ש למחר נכנס
מומיע ויצאו ומשתטפו בבית החיצון אמר
רב יהודה מעשה במרחץ של בני ברק
שפקקו נקביו מע"ש למחר נכנס ראב"ע
יד"ע והועיו בו ויצאו ונשתטפו בבית החיצון
אלא שהמין שלו מחופין בנסרים כשבא
להיכר לפני חכמים אמרו אף על פי שאין
חמין שלו מחופין בנסרין ומשרבו עוברי
עבירה התחילו לאסור אמכטאות של
ברכין מטיל בהן ואינו חושש מאי עוברי
עבירות דא"ר שבעון בן פזי אמר ריב"ל
משום בר קפרא בתחילה היו רוחצין בחמין
שהוחמו מע"ש התחילו הכללים להחם
בשבת ואומרים מערב שבת הוחמו אסרו
את החמין והתירו את הויעה ועדיין היו
רוחצין בחמין ואומרים מועין אנחנו אסרו
להן את הויעה והתירו חמי טבריה ועדיין היו
רוחצין בחמי האור ואומרים בחמי טבריה
החצנו אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את
הן יתתירו להן חמי טבריה הויעה במקומה
בר ארבעין שרי למיקרי ליה עברינא כמאן
כי

וְיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מֵחֹסֶם הַמִּרְחָץ מִשְׁמַע שְׁקֹבֵר שֶׁנִּשְׁחַטְפוּ

מ.

יִלְלָמָא ח"ט בפתני' אבל כבירייתא לא. *ט"ז דלח קאמר
במשמתי' י'הכל משמע דלח הלכה כמומו משום דקסם
ומתני' דלח כוונתיה: ה'רבה בדברי הכרעה. הכרעה כגון
קולי מטליתות ש"ר"א ור"י
הוכירו בפירוש דנדרביה מוקד ושליט
מוקד דהיינו תלמוד בגמור והנימוא חמורי
הדלת שגיוה דנדרביה שיש סכנה
לחלק ביניהם אלח שגריה להם דסוף
סוף אין לחלק ביניהם לכן היו ר'
עקיבא שמחלק ביניהם ממכרע וכן ר'
יהודה היו ממכרע דר' שמעון ור"מ
הוכירו דנדרביה חמין וזוהי הכרעה
שליטת דלח היא הכרעה היו כי היא
דפיק דפסחים (דף כה.) ביט' של יין
של תרומה שגומאחל ר' אומרים
תשקל ויהלכו וז"ל אומר תעשה וילכו
אמר ר' ישמעאל בר' יוסי אני אכרע
בזה השפק ויהלכו וביט' תעשה וילכו
אמר לו אין הכרעה שליטת ממכרע
משום דלח הוכירו ז"ש ובי"ה דנדרביה
בית וזהו לא גילו שיש סכנה לחלק
בין בית לשדה חשיב לא הכרעה
שליטת ולא כפירוש הקונטרס דפירש
הסם דטעמיהו דז"ש לא משום חק'
אלא מטעם אחר כמו משום ריחא
אלא משום דלח הוכירו דנדרביה בית
וזהו דפיר' וזהו דהוה מזי למימר
ליה דלח הכרעה תלמיד הכרעה
דאמר כהא אלח רבותא אמר דאפי'
לא היה תלמיד אינה הכרעה והא'
לחן בדרבותא (דף מו.) ז"ש אומרים
מנכר על השמן ואח"כ מנכר על
ההסם ובי"ה אומרים מנכר על ההסם
ואח"כ על השמן אי"ר גתליאל אני
אכרע שמן וזכינו לריחו וזכינו לסיכחו
הסם לריחו וזכינו לסיכחו לא וזכינו
וא"ר יוחנן הלכה דנכרי המכרע
פרי"ת הסם דהויא הכרעה שכל
הש"ס ולא נהירא דלח היא הכרעה
אלא כדפי' והסם אינו אלח מפרש
טעמא דבית שמאי ור"מ פ' אין
הכרע שליטת משמתי היינו הכרע'
דור שליט כמו ר' ישמעאל בר' יוסי
סהיה דור שליט לז"ש ובי"ה ולא
דוקא דור שליט אלח היה שני וכל
מקום נקט הכרעה שליטת משום
כריתא דפסחים י':

למוצאי שבת ורוחץ מיד. דוקא
לרוחץ אבל לדיע נכנס
אפי' בשבת ומזיע כמו צ"ט כדאמר
בסמוך דלפי' בשבת א"ז זיעה שריא
עד הבזרה ולאחר גזירה אפילו צ"ט
אסרו דאז"ל טוב קמי' משכרנו עוברי
עצירה התחילו לאמור דא"ז מזי'
לערוציתו וזיעה יתניטנו ורוחץ שפקקו
נקביו מעצב שבת או מעצב יום טוב
למחר נכנס ומזיע ולמולאי שבת ויום
טוב רוחץ מיד אלא אי ערבי ומני'
לכו הוה אמרנו דדוקא בשבת אסרו
הזיעה ולא ביום טוב לעדולא דמיתאי'
בשבת הוה להכי מפליג לכו השתא
משכרנו עוברי עצירה קאי איום טוב
אבל לא אשבת דזיעה לא אחרונה גבי
שבת: א"ת שחמנו ש"ז מחוץ

חץ משמע שסובר שנשתטפו בחמין שהוחמו מע"ש ולעיל אסר רבי טפו ציון אלא שחמין שלו מחופים ולא יסדרו העולם שרחו בחמין: מפני

עין משפט
גר מצוה

ב' א מ"י פכ"ב מלחט
 שנת הלכה ב סנה ללחן
 סה טושי"ע אר"ח קימן שס
 סעף א:
 י"ו ב שס סעף יא:
 י"ח ג מ"י פ"ח מלחט י"ט
 הלכה טו סנה ללחן עה
 טוד שרי"א אר"ח קימן תמ"א
 סעף ב:
 ב' א מ"י פכ"ב מלחט
 שנת הלכה ב סנה ללחן
 סה טושי"ע אר"ח קימן שס
 סעף א:
 ב' ד מ"י שס טושי"ע שס
 סעף יב:

רבינו חננאל

הא דקאמער שטאל און
הזקן מעש' און וויס
האן בשבט אלע פני וויס
דעגלין, וויס' חתחת חתות
כחות ושטאל און א"ל
לכזה רב חת בשריש
שעש' וז' מיני' ד'
יותן' להלכת' רב' יתדה
דעגונ' ושלח' להשתק'
אכל' בשר' אסור' , און
מלכל' , און מלכל' , אד"ר
וועט א"ר יואל' ל' סקס
שעש' חולקין' ואחד' מכרע'
הלה' מכר' המכר' וועט
מקיל' מעל' וועט' וועט
מכר' של' מל' הוא' ה'
שעיני' בשר' מוכר' ח'
מחת' משלש' על' שלשה'
השתקת' לשק' רב' את
המכר' ל' , אף' על'
שבו' אסור' מחסר' ור'
השע' מל' ור' עקבא'
א"ר' וועט' און' הלה' מכר'
מכר' , הוא' דלמוד' א'
ואן' תלמיד' מכרע' על' רבו ,
ועד' הוא' דר' רבי' עזרי' לרבי'
והשע' , אסוקא' אד'
מלכל' און' מה' ר' יתדה'
מכר' און' הלה' מכר' ור'
[בשריש] וכן' [בשריש]
[וכן] , מלכל' הוא'
און' תלמיד' דילק' א' מיל'
אם' היתה' מחלוקת' במכר'
אכל' חלקת' בכרית' א'
א"ר' , הוא' דאמ' אכיל' מיל'
און' רבי' כר' רב' מתי'
הלה' , אסוקא' מכר' בחסור'
ר' הוא' עבד' , כתי'
ורב' אל' מדי' , אד"ר'
מרח' שקק' , פ' מקץ ,
מכר' מכר' , מעל' למכר'
[שבת] ורוח' רב' מ' טוב'
עבד' נקבר' מערב' יום' טוב'
למח' כנס' ומדוע' ויוצא'
החצוץ' , בבית' החצוץ' ,
וכן' עשר' ר' אלעזר'
עזרי' ור' מרח' רב' מ'
מכר' , משכר' ור' עבד'
החצוץ' און' מרח' מעל'
כסבת' ואומרים' מעל'
החצוץ' , אסוקא' ל' חסוק'
החצוץ' הווע' רב' און' אסוק'
אסוק' ל' אסוק' חסוק'
שהחצוץ' מעל' אסוק'
טבאי' ור' שמי' אסוק'
אסוק' ור' אסוק' אסוק'
עזר' אלעזר' שאל' און'
און' אלעזר' שאל' און'
הרב' עזר' מרח' ור' ור'
ל' מעל' , טבאי' חסוק'
והי' כמקום' עומדת'
באסוק' , און' רב' אסוק'
דבר' על' דברי' חסוק'
למקדושים' חסוק'